

Stebelca so oprezno lovila snežinko za snežinko. Kmalu so se gugale bele šesterodelne zvezde v pomladanski sapi in se začudeno ozirale po svetu.

»Hu, hu, snežinke!« je zabrenčalo nad belim travnikom.

»Ali smo še snežinke? Saj ne smemo na zemljo, da bi jo greli,« so se zaupljivo obračali beli obrazki proti solncu.

»Pst, pst! Zvezde so padle z neba,« je zagostolelo nad kipečimi belimi valovi.

»Ali smo res prestregli nebeške zvezde?« so vpraševala visoka stebelca.

Tedaj je pristopilo solnce in jih pomirilo: »Niste več snežinke, niste nebeške zvezde. Hčerke moje radosti ste. Vtisnem vam svoje obličje, ljubljenske nežne!« Poljubilo je sleherno zvezdo in jo obdarilo z zlato solnčno krono. —

Bele zvezde so se potolažile, ko so spoznale, da jih je solnce spremenilo v lepe pomladanske cvetke — narcise. Zadehtele so od sreče in hrepenenja po novih čudežih.

Topli vetrovi so pregnali sive oblake. Z njimi so odjadrale bele snežne deklice. Starka zima je veselo odkimala: »Sneg pa le pokriva gorski travnik! Vse je belo, vse belo!«

Čeprav je sneg iz senčnih kotlin še iztegoval bel jezik in se rogal solncu in zemlji, cvetkam in ptičkom, se je solnce tako srečno in veselo smejalo, da so se odprla srčeca vseh cvetk in da so privrele na dan popevke vseh ptičic.

Vrt.

*Rdeča gredica, kot tvoja lica,
okrog nje pelje bela stezica,
ozka in mehka s peskom posuta . . .
V kotu je grm kot židana ruta,
zvijajoč slak pa se v solnce ozira,
padel bi, da se na plot ne opira.*

*Tulipan pisan se ravno drži,
mačeha k nebu obrača oči,
zvončnica kima, potonka se smeje,
nizka marjetica v solncu se greje,
na vse strani lilija vrat izteguje:
„Katera, katera pa v vrtu kraljuje?“*

Vera Albrechtova.

Lampijončki.

Pri majniških izletih v prekrasno naravo ali pa na vrtu v toplih poletnih večerih, kadar pridejo dobrodošli gostje, sploh pri raznih svečanih prilikah, pa naj slavita očka ali mamica god ali pa praznujejo bratci in sestrice rojstni dan, se lepi pisani balončki prav dobro obnesejo. In kako ponosni smo, če lahko rečemo: »Prav sami smo jih naredili!« Koliko pohvale in občudovanja zanjemo od vseh, ki občudujejo naše ročno delo!

Za kroglasti lampijonček (št. 5) izrežemo najprej iz močnega kartona tri polovične obroče, katerih notranji premer meri približno 15—20 cm